Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Athinaïki Oikogeniaki Artopoiia AVEE betaler sagens omkostninger.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 13. september 2007 — Kommissionen mod Grækenland

(sag C-381/06)

»Traktatbrud — direktiv 2002/14/EF — information og høring af arbejdstagere — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist«

Traktatbrudssøgsmål — Domstolens prøvelse af søgsmålsgrundlaget — relevante forhold — forholdene ved udløbet af den i den begrundede udtalelse fastsatte frist (art. 226 EF) (jf. præmis 8)

Angående

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af alle de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab — Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring om arbejdstagerrepræsentation (EFT L 80, s. 29).

Konklusion

1) Den Hellenske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser til gennemførelse af direktivet.

2) Den Hellenske Republik betaler sagens omkostninger.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 18. september 2007 — Sellier mod Kommissionen

(sag C-191/07 P)

»Appel — frist — afvisning«

Retspleje — søgsmålsfrister — præklusion — uforudseelige omstændigheder eller force majeure (statutten for Domstolen, art. 45, stk. 2; Domstolens procesreglement, art. 37, stk. 6, og art. 81, stk. 2) (jf. præmis 7 og 9)

Angående

Appel af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) den 15. januar 2007 i sag T-276/06, Sellier mod Kommissionen, hvorved Retten afviste appellantens søgsmål med påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 14. juli 2006 om at henlægge klagen, hvormed det blev gjort gældende, at de franske retsforskrifter om notarers indskud af midler hos visse bankinstitutter er i strid med fællesskabsretten.